II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/486

af 21. januar 2022

om ændring af bilag I og III til delegeret forordning (EU) nr. 906/2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår beregningsregler i forbindelse med offentlige interventionsudgifter

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ([1]), særlig artikel 20, stk. 2 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 906/2014 ([2]) fastsættes supplerende regler for offentlige interventionsudgifter under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL). Bestemmelserne i forordningen bør tilpasses for at tage højde for, at offentlige interventioner kun anvendes lejlighedsvis.

(2) I bilag I, del I, til delegeret forordning (EU) nr. 906/2014 fastsættes de rentesatser, der skal anvendes på finansieringen af offentlige interventionsudgifter under EGFL.

(3) Med henblik på fastsættelse af disse rentesatser giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om den gennemsnitlige rente, som de rent faktisk har betalt i referenceperioden. Hvis en medlemsstat ikke har haft nogen renteomkostninger, fordi den ikke havde landbrugsprodukter i offentligt lager, fastsætter Kommissionen referencerentesatsen på grundlag af gennemsnittet af referencerentesatserne. For medlemsstater, der anvender euroen, er referencerentesatsen Euro Interbank Offered Rate (EURIBOR). For medlemsstater, der ikke anvender euroen, er referencerentesatsen Interbank Offered Rate (IBOR).

(4) Som følge af faldet i antallet af transaktioner, der ligger til grund for EURIBOR, bør den korte eurorente (EURSTR) vedtages som fallback-sats i tilfælde af, at EURIBOR ikke er tilgængelig. For medlemsstater, der ikke anvender euroen, bør det også være muligt at anvende den fallback-sats, der erstatter den nationale IBOR.

(5) I medfør af reglerne i bilag, I, del I, til delegeret forordning (EU) nr. 906/2014 vedtager Kommissionen i øjeblikket for hvert bogføringsår en gennemførelsesforordning, der fastsætter rentesatsen, selv når rentesatsen ikke justeres, og selv når der ikke er produkter under offentlig oplagring. Af forenklings- og effektivitetshensyn bør det fastsættes, at Kommissionens gennemførelsesforordning om fastsættelse af rentesatsen forbliver i kraft, indtil den ophæves. Kommissionen bør derfor kun ajourføre rentesatsen, når der er produkter under offentlig oplagring, eller når et offentligt interventionskøb forventes at finde sted.

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 906/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår offentlige interventionsudgifter (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 1).

(6) I bilag III, del I, punkt 4, til delegeret forordning (EU) nr. 906/2014 fastsættes reglerne for fastsættelse af de faste beløb, der skal anvendes i Unionen, når antallet af medlemsstater, der foretager offentlig oplagring af et givet produkt, er lavere end fire. Det kan imidlertid forekomme, at flere end fire medlemsstater foretager offentlig oplagring af et givet produkt, men at færre end fire medlemsstater meddeler deres konstaterede omkostninger. For at undgå retsusikkerhed i forbindelse med fastsættelsen af de faste beløb, der skal anvendes, bør der tilføjes en bestemmelse, der omfatter de tilfælde, hvor færre end fire medlemsstater meddeler deres konstaterede omkostninger.

(7) I bilag III, del II, punkt 3, til delegeret forordning (EU) nr. 906/2014 fastsættes det, at Kommissionen kan benytte de faste beløb, som tidligere er fastsat for et produkt, hvis der ikke har fundet nogen offentlig oplagring sted eller ikke vil finde nogen offentlig oplagring sted i det igangværende bogføringsår. Af forenklings- og effektivitetshensyn bør de faste beløb, der skal anvendes, ikke fastsættes rutinemæssigt hvert år. I stedet bør den gennemførelsesafgørelse vedtaget af Kommissionen, hvori disse faste beløb fastsættes, forblive i kraft, indtil den ophæves.

(8) Bilag I og III til delegeret forordning (EU) nr. 906/2014 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag I og III til delegeret forordning (EU) nr. 906/2014 foretages følgende ændringer:

1) Bilag I, del I, ændres således:

a) Punkt 1 affattes således:

»1. Med henblik på beregning af de finansielle omkostninger, som EGFL skal betale i forbindelse med de midler, som medlemsstaterne stiller til rådighed til opkøb af interventionsprodukter, fastsætter Kommissionen i henhold til artikel 20, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013 en ensartet rentesats for Unionen. Denne ensartede rentesats svarer til gennemsnittet af de Euribor-terminsrentesatser for tre- og tolvmånederslån, der registreres i en referenceperiode, som skal fastsættes af Kommissionen, på seks måneder, idet der tildeles dem et vægtgrundlag på henholdsvis en tredjedel og to tredjedele. Hvis EURIBOR ikke er tilgængelig, anvendes den gennemsnitlige eurorente (EURSTR), som er registreret i løbet af referenceperioden på seks måneder.«

b) I punkt 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»Med henblik på fastsættelse af de rentesatser, der skal anvendes, giver medlemsstaterne efter anmodning fra Kommissionen denne meddelelse om den gennemsnitlige rente, som de rent faktisk har betalt i den i punkt 1 omhandlede referenceperiode, inden udløbet af den frist, der er angivet i anmodningen. Meddelelsen sendes ved anvendelse af den formular, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne.«

ii) Tredje afsnit, litra a) og b), affattes således:

»a) for medlemsstater, der har euroen som valuta, EURIBOR for tremånederslån eller, hvis EURIBOR ikke er tilgængelig, EURSTR

b) for medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, IBOR for tremånederslån i hver medlemsstat eller, hvis IBOR ikke er tilgængelig i den berørte medlemsstat, den sats, der erstatter IBOR.«

c) Punkt 3, andet afsnit, affattes således:

»De rentesatser, der fastsættes i Kommissionens gennemførelsesforordning, som vedtages i medfør af artikel 20, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013, afrundes til 1 decimal.«

d) Følgende tilføjes som punkt 4:

»4. Kommissionens gennemførelsesforordning om fastsættelse af rentesatsen, jf. stk. 3, andet afsnit, anvendes indtil Kommissionen vedtager en ny gennemførelsesforordning om fastsættelse af en ny rentesats, der ophæver førstnævnte.«

2) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) Del I, punkt 4, affattes således:

»4. Hvis antallet af medlemsstater, der foretager offentlig oplagring af et givet produkt, eller som meddeler omkostninger til en materiel operation, der vedrører et produkt som omhandlet i bilag II, er lavere end fire, fastsættes beløbene for dette produkt på grundlag af de faktiske omkostninger, der er konstateret i de pågældende medlemsstater. Det endelige faste beløb for det pågældende produkt vil dog ikke kunne afvige fra det tidligere fastsatte beløb med mere end 2 %.«

b) Del II, punkt 3, affattes således:

"3. Hvis der ikke har fundet nogen offentlig oplagring sted i det berørte bogføringsår, anvendes den gennemførelsesafgørelse vedtaget af Kommissionen, hvori de faste beløb fastsættes, indtil Kommissionen vedtager en ny gennemførelsesafgørelse om fastsættelse af nye faste beløb.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. januar 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand